Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Alina Brăgaru
Dosarul nr. 2a-2350/25
(2-24113618-02-2a-02072025)

D E C I Z I E

5 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu și Nicolae Ghedrovici
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele SRL „OLEAVIT LUX”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 aprilie 2025, prin care a fost admisă parțial acțiunea inițială și respinsă cererea reconvențională,

emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexadr Volovodiuc către SRL „OLEAVIT LUX” cu privire la încasarea restanței la plățile salariale, penalității de întârziere și cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională depusă de SRL „OLEAVIT LUX” către Alexandr Volovodiuc cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 8 octombrie 2024, avocatul Vitalie Malai, în interesele reclamantului Alexadr Volovodiuc, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „OLEAVIT LUX”, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului Alexandr Volovodiuc a sumei de 16 599,99 lei cu titlu de restanță la plata salariului și a sumei de 6 032,40 lei cu titlu de penalitate legală calculată până la data de 08.10.2024 și cheltuielile de judecată formate din taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 000,00, lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că potrivit contractului individual de muncă nr. 001032023 din 1 noiembrie 2023, a fost angajat de SRL „OLEAVIT LUX”, în calitate de electrician /energetic cu un salariu de funcție de 3 500,00 lei, pentru un regim de muncă de 2 ore per zi iar săptămânal 12 ore. Pentru orele extra și în dependență de munca efectuată, pârâtul a specificat dreptul salariatului la premii, ajutoare suplimentare etc. În luna mai anul 2024, pârâtul a încetat să mai achite salariul de funcție și munca peste programul de două ore prestat în beneficiul acestuia.

Astfel, reclamantul menționează că a depus o plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii. Prin scrisoarea nr. 2862 din 1 august 2024, Inspectoratul de Stat al Muncii a confirmat, că angajatorul SRL „OLEAVIT LUX” admite restanțe la plata salariului și nu achită

compensația pentru concediul nefolosit în urma rezilierii contractului individual de muncă, contrar prevederilor art. 119, art. 142 – 143 Codul muncii.

Reclamantul notează, că pentru a nu fi sancționat de Inspecția Muncii, pârâtul formal a expediat o scrisoare recomandată, în care a indicat că îl invită la depozitul de pe str. Milano, mun. Chișinău, pentru a ridica salariul de 5 500,00 lei, pentru luna mai 2024. La data de 23.07.2024 a fost contactat telefonic și a recepționat scrisoarea recomandată, astfel s-a deplasat la depozitul din str. Milano, mun. Chișinău, unde nu i-a fost achitat salariul, însă i-au fost înaintate mai multe pretenții contrare prevederilor art. 150 Codul muncii.

Reclamantul a menționat, că la moment nu i-a fost înmânat ordinul de concediere. În cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani în luna august 2024, administratorul SRL „OLEAVIT LUX", dl Castraveț Vitali, a comunicat în prezența avocatului Vitalie Malai, că reclamantul Alexandr Volovodiuc a fost concediat conform ordinului de concediere din 12 iulie 2024, potrivit datelor din contabilitate.

Totodată reclamantul a indicat, că odată ce pârâtul nu a efectuat plata salariului pentru luna mai 2024 în mărime de 5 500,00 lei și orele suplimentare în mărime de 6 200,00 lei. Pentru luna iunie 2024 suma de 3 500,00 lei și pentru luna iulie 2024 suma de 1 399,99 lei.

Din cauza neachitării salariului reclamantul mai solicită și plata penalității de întârziere în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii, calculată pentru perioada 31 mai 2024 – 08 octombrie 2024, în mărime de 6 032,40 lei.

La data de 13 februarie 2025 SRL „OLEAVIT LUX" a depus acțiunea reconvențională împotriva lui Alexandr Volovodiuc, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 27 430,30 lei și cheltuielile de judecată formate din cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10 000,00 lei, taxa de stat în mărime de 1 425,00 lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat, că la data de 17.06.2024, administratorul pârâtului, Vitalie Castraveț a constatat că instrumentele de lucru transmise în folosința lui Alexandr Volovodiuc pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu nu au fost restituite angajatorului și anume: mașina de găurit/înșurubat DS14DFL-TL – 2 691,00 lei, pistol de bătut cuie DCN692P2 – 19 990,00 lei, polizor unghiular GWS 26-230 JH – 4 749,30 lei. Pe marginea acestui fapt a fost deschisă cauza penală nr. 2024031031 inițiată la plângerea SRL „OLEAVIT LUX" împotriva lui Alexandr Volovodiuc în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal. Potrivit ordonanței Procuraturii mun. Chișinău din 24.09.2024 s-a stabilit din explicațiile oferite de Alexandr Volovodiuc că nu a restituit instrumentele primite de la SRL „OLEAVIT LUX" din motiv că ultimul avea careva restanțe salariale. Alexandr Volovodiuc a comunicat, că bunurile enumerate mai sus au fost duse la lombard de către acesta, pentru care a primit bani, care le-a considerat că le reține pentru sine, în calitate de salariu. În acțiunile lui Alexandr Volovodiuc organul de urmărire penală a atestat prezența elementelor contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, în privința căruia a fost inițiat un proces contravențional. Acțiunile lui Alexandr Volovodiuc nu pot fi considerate drept o exercitare a dreptului de retenție. Alexandr Volovodiuc refuză să restituie bunurile nu din motivul că nu a fost despăgubit pentru cheltuielile suportate în legătură cu acele bunuri, dar din motiv că există restanțe la plățile salariale.

Astfel, SRL „OLEAVIT LUX" consideră că din contul Alexandr Volovodiuc în beneficiul primei urmează să îi restituie suma de 27 430,30 lei, care constituie contravaloarea instrumentelor.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 aprilie 2025 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Alexandr Volovodiuc. S-a încasat de la SRL „OLEAVIT LUX" în beneficiul lui Alexadr Volovodiuc, restanța la plățile salariale în mărime de 5 500,00 lei, penalitatea legală calculată pentru perioada 02.06.2024-08.10.2024 în mărime de 2 128,50 lei și cheltuieli de judecată formate din cheltuieli privind asistența juridică în mărime de 5000,00 lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, în rest cererea de chemare în judecată s-a respins, ca neîntemeiată. S-a respins acțiunea reconvențională intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „OLEAVIT LUX" împotriva lui Alexandr Volovodiuc privind încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată. S-a încasat de la SRL „OLEAVIT LUX" în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 328,82 lei.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 8 aprilie 2025 avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele SRL „OLEAVIT LUX", a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 aprilie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului partea apelantă a indicat, că în cadrul urmării penale s-a stabilit cu certitudine faptul, confirmat de explicațiile date de Alexandr Volovodciuc, că ultimul nu a restituit instrumentele primite de la SRL „OLEAVIT LUX", din motiv că ultimul avea careva restanțe salariale. Alexandr Volovodciuc fiind audiat a comunicat, că bunurile au fost duse în lombard de către acesta, pentru care a primit bani, care le-a considerat că le poate reține pentru sine în calitate de salariu. Analizând circumstanțele cauzei organul de urmărire penală a ajuns la concluzia că, Pistolul de bătut cuie DCN692P2, Mașina de găurit/înșurubat DS14DFL-TL și Polizor unghiular GWS 26-230 JH au fost luate de către Alexandr Volovodciuc care nu neagă acest fapt, ulterior amanetate de către acesta. În acțiunile lui Alexandr Volovodciuc organul de urmărire penală a atestat prezența elementelor contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, în privința căruia a fost inițiat un proces contravențional. Mai mult ca atît, acțiunile lui Alexandr Volovodciuc nu pot fi considerate drept o exercitare a dreptului de retenție. Respectiv, Alexandr Volovodciuc refuză să restituie bunurile nu din motivul că nu a fost despăgubit pentru cheltuielile suportate în legătură cu acele bunuri, dar din motiv că există restanțe la plățile salariale.

Astfel, consideră că intimatul urmează să compenseze apelantului prejudiciul material suportat în legătură cu acțiunile sale contravenționale de samavolnicie și să restituie contravaloare instrumentelor în mărime de 27 430,30 lei.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 1 aprilie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 8 aprilie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul intimatului Alexandr Volovodciuc a pledat pentru respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Reprezentantul apelantei SRL „OLEAVIT LUX", avocatul Eugeniu Bujoreanu, cît și intimatul Alexandr Volovodciuc, fiind citați legal, nu s-au prezentat în ședința instanței de apel. Urmare a acestui fapt și în corespundere cu prevederile art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acord cu prevederile art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menţionează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o

garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Potrivit art. 117 alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În acord cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Probatoriul administrat în speță atestă, că la data de 1 noiembrie 2023, SRL ,,OLEAVIT LUX”, în calitate de angajator și Alexandr Volovodiuc, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 001032023, potrivit căruia salariatul a fost angajat în calitate de electrician/energetic, cu un salariu de funcție de 3500 lei, pentru un regim de muncă de 2 ore per zi, iar săptămînal 12 ore.

Potrivit răspunsului Inspectoratului de Stat a Muncii cu nr. 2862 din 01.08.2024 a fost informat Alexandr Volovodiuc, că inspecția teritorială de muncă Chișinău a examinat petiția sa cu nr. 2862 din 03.07.2024, privind încălcarea legislației munci de către administrația SRL ,,OLEAVIT LUX”. Ca rezultat al examinării petiției și din documentele prezentate de către administrația instituției SRL ,,OLEAVIT LUX”(tabelele de evidență a timpului de muncă, listele de plată a salariului, contractele individuale de muncă) în cadrul controlului inopinat s-a constatat că angajatorul admite restanțe la plata salariului și nu achită compensația pentru concediul nefolosit în urma rezilierii contractului individual de muncă, contrar prevederilor art. 119, art. 142 – 143 din Codul muncii.

Prin scrisoarea recomandată cu aviz de recepție, transmisă prin intermediul oficiului poștal la data de 25.07.2024, angajatorul a solicitat să se apropie și să ridice sumele restante, pentru luna mai în sumă de 5 500,00 lei.

La data de 8 octombrie 2024, avocatul Vitalie Malai, în interesele reclamantului Alexadr Volovodiuc, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL ,,OLEAVIT LUX”, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului Alexandr

Volovodiuc a sumei de 16 599,99 lei cu titlu de restanță la plata salariului și a sumei de 6 032,40 lei cu titlu de penalitate legală calculată până la data de 08.10.2024 și cheltuielile de judecată formate din taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 000,00, lei.

La data de 13 februarie 2025 SRL „OLEAVIT LUX" a depus acțiunea reconvențională împotriva lui Alexandr Volovodiuc, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 27 430,30 lei și cheltuielile de judecată formate din cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10 000,00 lei, taxa de stat în mărime de 1 425,00 lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată înaintată de Alexandr Volovodiuc și respingerea acțiunii reconvenționale intentată de SRL „OLEAVIT LUX".

Nefiind de acord cu soluția instanței, SRL „OLEAVIT LUX" a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond, invocînd argumentele sus-menționate.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și, raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a dat o apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele a probelor prezentate hotărârea fiind întemeiată.

În susținerea acestei poziții, instanța de apel reține, că conform prevederilor art. art. 10 alin. (2) lit. h) Codul muncii, angajatorul este obligat să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă.

În acord cu prevederile art. 128 alin. (1) Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

În conformitate cu prevederile 141 alin. (1), (3) Codul muncii, salariul se plătește în monedă națională. În cazul desfășurării de către salariat a activității în străinătate, salariul poate fi plătit în moneda prevăzută în contractul individual de muncă.

În conformitate cu art. 142 alin. (1) lit. b) Codul muncii, salariul se plăteşte periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar nu mai rar decît o dată pe lună pentru salariaţii remuneraţi în baza salariilor lunare ale funcţiei.

Analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, Colegiul civil, consideră că soluția instanței de fond este legală și temeinică, întrucât din probatoriul administrat rezultă cu certitudine, că între SRL „OLEAVIT LUX" și Alexandr Volovodiuc a existat un raport juridic de muncă, întemeiat pe contractul individual de muncă nr. 001032023 din 1 noiembrie 2023, în baza căruia reclamantul a prestat muncă în calitate de electrician/energetic.

Instanța de apel subliniază, că existența raportului de muncă nu este contestată de apelant, iar probele scrise administrate (contractul individual de muncă, tabelele de evidență a

timpului de muncă, listele de plată a salariului) confirmă prestarea muncii de către intimat în beneficiul apelantei.

Potrivit art. 128 alin. (1) Codul muncii, salariul reprezintă contraprestația esențială pentru munca prestată, iar obligația de plată a salariului constituie una dintre obligațiile fundamentale ale angajatorului. Neexecutarea acestei obligații afectează însăși esența raportului juridic de muncă.

Totodată, prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 2862 din 01.08.2024, s-a confirmat existența restanțelor la plata salariului și neexecutarea obligației angajatorului de achitare a compensației pentru concediul nefolosit, contrar prevederilor art. 119, art. 142–143 Codul muncii.

Potrivit art. 10 alin. (2) lit. h) Codul muncii, angajatorul are obligația imperativă de a plăti integral și la termen salariul salariatului. Această obligație este una legală și nu este condiționată de alte raporturi juridice sau de eventuale pretenții patrimoniale ale angajatorului față de salariat.

În aceste condiții, instanța de apel reține că soluția primei instanțe privind încasarea restanței salariale în mărime de 5 500,00 lei și a penalității de întârziere, calculată conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, este legală și temeinică. Or, la dosar nu există niciun alt înscris care să confirme cu certitudine faptul, că intimatul Alexandr Volovodiuc ar fi recepționat efectiv suma menționată.

În acest sens, este relevant faptul că însăși apelanta a recunoscut existența acestei restanțe prin scrisoarea recomandată transmisă intimatului la data de 25.07.2024, prin care l-a invitat să ridice suma restantă. Or, simpla invitație de a ridica salariul restant nu echivalează cu executarea obligației de plată, în condițiile în care salariul nu a fost efectiv achitat, iar apelanta nu a prezentat dovezi privind transferul sumei sau refuzul nejustificat al intimatului de a o primi.

În mod corect, prima instanță a aplicat dispozițiile art. 330 alin. (2) Codul muncii, care instituie răspunderea patrimonială a angajatorului pentru întârzierea plății salariului.

Instanța de apel reține, că penalitatea de întârziere are caracter legal, fiind datorată independent de culpa angajatorului, iar scopul acesteia este de a proteja salariatul, parte vulnerabilă a raportului de muncă, împotriva întârzierilor nejustificate la plata drepturilor salariale.

Calculul penalității efectuat de prima instanță pentru perioada 02.06.2024–08.10.2024 este unul rezonabil, proporțional și întemeiat pe datele certe ale cauzei, apelanta neprezentând un calcul alternativ sau dovezi care să combată cuantumul stabilit.

Referitor la argumentele apelantului privind prejudiciul material cauzat de nerecuperarea instrumentelor de lucru, Colegiul constată că acestea au fost corect examinate și în mod întemeiat respinse de prima instanță, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că pretinsul prejudiciu este întemeiat pe fapte care au făcut obiectul unei examinări în cadrul procedurii penale și contravenționale. Or, potrivit ordonanței Procuraturii mun. Chișinău din 24.09.2024, acțiunile lui Alexandr Volovodiuc au fost calificate drept contravenție de samavolnicie, fiind inițiat un proces contravențional.

În conformitate cu art. 1998 alin. (1) – (2) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile

prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Colegiul judiciar subliniază, că existența unei constatări contravenționale nu exonerează automat angajatorul de obligația de a proba, în cadrul procesului civil, toate condițiile răspunderii materiale a salariatului, și anume: existența unui prejudiciu cert, caracterul ilicit al faptei, legătura de cauzalitate, vinovăția salariatului, cît și respectarea regimului special al răspunderii materiale prevăzut de Codul muncii. Or, în speță, apelanta nu a demonstrat că răspunderea materială a intimatului ar putea fi angajată în condițiile art. 336-344 Codul muncii, inclusiv sub aspectul existenței unui acord de răspundere materială deplină sau al predării-primirii bunurilor în condițiile prevăzute de lege. Faptul că faptele intimatului au fost calificate drept contravenție de samavolnicie nu echivalează cu stabilirea automată a obligației de reparare a prejudiciului în cadrul unui litigiu civil, în lipsa dovedirii tuturor elementelor răspunderii materiale prevăzute de legislația muncii.

Instanța de apel remarcă, că răspunderea materială a salariatului are un caracter excepțional și limitat, fiind supusă unor condiții stricte, distincte de răspunderea civilă delictuală de drept comun. Angajatorul este obligat să probeze cumulativ toate condițiile acestei răspunderi, inclusiv existența unui prejudiciu real, vinovăția salariatului și legătura de cauzalitate.

În speță, apelanta nu a făcut dovada predării legale a bunurilor către intimat printr-un act de predare-primire, nu a demonstrat valoarea reală și actuală a bunurilor la momentul pretinsei pierderi și nici existența unui acord de răspundere materială deplină, astfel cum cere legea.

Mai mult, instanța de apel reține că dreptul angajatorului de a solicita repararea prejudiciului material nu poate fi exercitat prin compensare arbitrară cu drepturile salariale ale salariatului, o asemenea conduită fiind expres interzisă de legislația muncii.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de apel nu combat concluziile instanței de fond, ci exprimă dezacordul subiectiv al apelantului cu soluția adoptată. Or, instanța de apel constată că aceste argumente nu sunt susținute de probe noi și nu relevă încălcări ale normelor de drept material sau procesual care să justifice casarea hotărârii atacate.

În conformitate cu art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel nu poate reexamina cauza dincolo de limitele criticilor formulate, iar în speță acestea nu demonstrează nelegalitatea sau netemeinicia hotărârii primei instanțe.

În lumina celor expuse, Colegiul constată că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 aprilie 2025 este legală, temeinică și motivată corespunzător, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual.

Faţă de cele ce preced şi, având în vedere că argumentele invocate de către apelantă nu pot constitui temei de admitere a cererii de apel declarate, Colegiul civil reiterează concluzia de a o respinge și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 aprilie 2025.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele SRL „OLEAVIT LUX”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 aprilie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexadr Volovodiuc către SRL „OLEAVIT LUX” cu privire la încasarea restanței la plățile salariale, penalității de întârziere și cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională depusă de SRL „OLEAVIT LUX” către Alexandr Volovodiuc cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici